

[Ingerlise Koefoed]

ikke ske noget ved, om man ad anden vej sørgede for at få noget kunstnerisk udsmykning. Jeg tror, det kan løses med lidt god vilje og med lidt solidaritet.

Det har i hvert fald den fordel, at der ikke vil være nogen, der kan komme her og sige, at dette er konkurrenceforvridende, for hvad er det, det konkurrerer med? Det gør blot miljøet bedre, end det er. Der vil heller ikke være nogen, der kan komme og sige, at her går man ind og konkurrerer med nogle andre arbejdere om deres arbejde, for hvem andre kan lave det arbejde, der skal laves her, end kunstnerne?

Jeg beder altså arbejdsministeren overveje dette, som måske nok er utraditionelt, men som efter min mening er meget vigtigt at tage fat på.

Holger Nielsen (SF):

Som andre vil også jeg takke arbejdsministeren for denne redegørelse. Der ligger et prisværdigt ambitionsniveau i redegørelsen, og ikke mindst derfor er det vigtigt, at der bliver realitet i sagen. Det er fantastisk frustrerende, især for de unge, der står i problemerne, at der gang på gang bliver givet dem løfte om at løse ungdomsarbejdsløshedsproblemet, og så sker der ikke noget. Det er i høj grad på baggrund af sådanne løfter, der ikke bliver overholdt, at der bliver skabt mistillid til politikerne. Bl.a. derfor er det vigtigt, at de unge til stadighed selv er aktive og forsøger at fastholde politikerne på de løfter, der bliver givet.

Det er ikke mindst glædeligt, at der nu er en klar erkendelse af, at uddannelsespolitikken må spille en central rolle i bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, specielt at de faglige uddannelser ønskes udbygget. Et problem i denne forbindelse er måske, at der eksisterer en lidt kaotisk planlægning på uddannelsesområdet. Jeg forstår af dagspressen, at amterne af denne grund nu selv vil til at foretage uddannelsesplanlægning, og vil egentlig godt høre regeringens reaktion på denne tendens.

Det er fint, at regeringen nu endelig indser, at praktikpladsproblemet på EFG er så alvorligt, at der i sidste ende må lovgives for at sikre det tilstrækkelige antal praktikpladser. Sådant vælger jeg at tolke redegørelsen. De tanker om praktikpladsproblemet, der

formuleres, ligger tæt op ad SFs forslag til løsning af praktikpladsproblemet, hvilket vi selvsagt er tilfredse med.

Vi mener dog principielt, at det alene bør være arbejdsgiverne, der finansierer udvidelsen af Arbejdsgivernes Elevrefusionsfond. Det er jo arbejdsgiverne, der selv senere får nytten af den faglærte arbejdskraft, og de bør af sig selv kunne indse nødvendigheden af at løse dette problem og også betale for det.

Vi er lidt usikre med hensyn til konsekvenserne af en ny EFG-uddannelse på social- og sundhedsområdet. Hvis resultatet bliver en udhuling af de nuværende uddannelser på disse områder, må vi være kritiske over for det. Den nye EFG-uddannelse kan blive brugt til senere nedskæringer på f.eks. de nuværende pædagoguddannelser, og det kan blive fristende for kommunerne at ansætte personale med en lavere uddannelse end det nuværendes. På den anden side er det muligt, at en sådan uddannelse kan dække behovet hos unge, der i dag befinder sig andre steder i systemet. Men igen må det siges, at medmindre der findes de tilstrækkelige praktikpladser, så er forslaget omsonst.

Det foreslås, at andre ungdomsuddannelser udbygges. Det vil vi ikke på forhånd afvise. Men vi er ikke sikre på, at det er klogt i alle tilfælde at lave nye uddannelser. Der er mange problemer i de eksisterende uddannelser, og det ville måske være klogere at satse på en løsning af disse fremfor at køre nye uddannelser igennem.

Men som sagt, vi mener, at problemet er voldsomt, og vi mener, det er nogle vigtige erkendelser, der ligger i, at uddannelsessystemet skal udbygges. Vi vil derfor gå ind i debatten med åbent sind.

Tinning (VS):

Historien om de manglende lære- og praktikpladser har efterhånden udviklet sig til noget af en farce. Jeg vil især koncentrere mig om tilskudsordningen til de såkaldte ekstraordinære lære- og praktikpladser – en ordning, der har spillet totalt fallit. Der er oprettet 7.000–8.000 ekstraordinære pladser om året, og samtidig er antallet af nyoprettede, ordinære pladser faldet. Hvis vi ser på årene 1979 og 1980, så er der faktisk både sket et fald i det samlede antal nyoprettede prak-